

af Driftshensyn er nødvendigt at undtage, og indleveres den paa brunt Fragtbrev — det er til almindelig Ilgodstakst —, besørger Fiskene med alle Iltog uden nogen Indskrænkning og saa hurtigt, Køreplanen tillader det. Generaldirektionen siger, at Persontogene, som har ganske korte Stationsophold og korte Køretider, ikke kan overtage den Opgave, man her fra forskellig Side har stillet dem, hvis man ikke af Hensyn til Fisketransporten vil forsinke disse Tog og forlænge Opholdene paa Stationerne, og da vilde man sikkert udsætte sig for Klager fra det rejsende Publikum, som vilde blive endnu mere haardnakkede. Det samme gælder i Virkeligheden baade om Iltogene og Eksprestogene, for saa vidt Fiskene beføres paa det røde Fragtbrev. Man overser i det hele taget, at for at Fiskehandlerne Fordringer skulde imødekommes, maatte man forvandle Person-, Il- og Eksprestog til Godstog. Imidlertid er der det at sige, at man ved yderligere at udvikle Statsbanerne, bl. a. ved Dobbeltsporene, mere og mere kommer ind paa at føre særlig hurtige Godstog frem uden Forbindelse med Persontrafikken; denne Tanke har man i meget høj Grad Opmærksomheden henvendt paa, og man har allerede virkeliggjort den i mange Tilfælde.

Dernæst har man i Andragendet fremsat Ønsker om, at der skal kunne bestilles Vogne til Fisk paa et saa sent Tidspunkt som muligt og saaledes, at Indladningen af Fisk kan ske indtil en kvart Time før Togenes Afgang. Disse Ønsker bliver meget ofte opfyldt, og det er jo ogsaa Meningen, at de skal opfyldes, saa vidt det overhovedet er muligt. Men Modtagelsen af Fisk, som indleveres saa sent, giver jævnlig Anledning til Togforsinkelse, og Indleveringsfristen er afpasset efter, hvad der er nødvendigt til Ekspedition, Indlæsning og eventuel Rangering af de sædvanlige Mængder. Forholdet er i øvrigt det, at Tilførselen af Fisk foregaar overordentlig uregelmæssigt, saa det er meget vanskeligt paa de forskellige Stationer at disponere rigtigt paa dette Omraade. Endelig ønsker man Leveringsfristen for fersk Fisk indskrænket til det benyttede Togs planmæssige Fremkomst til Bestemmelsesstationen, det vil sige, at Statsbanerne skulde være erstatningspligtige, hvis det af en eller anden Grund ikke var muligt at gennemføre Befordringen saaledes, som man havde tænkt sig. I det hele taget tror jeg nok, at man maa karakterisere Fiskernes og Fiskehandlerne

Fordringer som ret vidtgaaende. Jeg ønsker i det Omfang, som det er muligt, at imødekomme Fiskernes Krav i saa Henseende. Dog maa jeg sige, at jeg indser ikke Nødvendigheden af, at Fiskehandlerne frem for andre Forsendere skulde kunne faa Gods ekspederet helt igennem som Ilgods, naar de ikke vil betale den derfor fastsatte Takst. En Del af den Gnidning, som fremkommer mellem Statsbaneadministrationen og Fiskerne og Fiskehandlerne, skyldes netop den Omstændighed, at de vil betale for lidt i Fragt. Det er jo rimeligt, at de vil varetage deres Interesser saa godt som muligt, men det er et Spørgsmaal, om det ikke i mange Tilfælde vil betale sig for dem at bringe det yderligere Offer, som den forøgede Fragt andrager.

De ærede Medlemmer anbefalede at nedsætte en Kommission i den Anledning, da det havde vist sig, at man ikke kunde komme til Bunds i dette Spørgsmaal. Jeg ser nu ikke saadan paa det, at Spørgsmaalet er saa særlig vanskeligt, og jeg ser ikke, at der kan være tilstrækkelig Grund til at nedsætte en Kommission i Ordets almindelige Betydning. Det, der skal ske, er, at Fiskerne og Fiskehandlerne skal søge at komme til Rette med Generaldirektionen angaaende dette Forhold, og man har ikke Grund til at gaa ud fra, at Generaldirektionen ikke har samme Ønske som Fiskerne og Fiskehandlerne, nemlig at naa til det bedst mulige Resultat paa dette Omraade. Der er imidlertid betydelige Vanskeligheder at overvinde. Blandt andet er det en stor Vanskelighed, at Tilførslerne af Fisk er overordentlig uregelmæssige. Det er derfor vanskeligt at beregne, hvor mange Vogne der skal have til Disposition. Dernæst er Transporten af Fisk af en saadan Beskaffenhed, at Indretning af særlige Fiske-transportvogne — som for Resten har fundet Sted i noget Omfang —, hvis man tænker sig Fisketransporten bygget fuldstændig derpaa, vilde kræve et ganske betydeligt Materiel, som til Tider vilde komme til at henstaa ganske ubenyttet, fordi det ikke vil være brugeligt til Transport af andre Varer. Der har været Tale om at indføre særlige afkølede Fiske-transportvogne. Der er hidtil kun anskaffet een saadan Vogn, men det er muligt, at man kunde komme noget videre frem ad den Vej. I Stedet for at nedsætte en Kommission om denne Sag — jeg synes, det vilde være et kunstigt og kunstlet Middel til at tilvejebringe Enighed mellem to forretningsmæssigt arbejdende Parter — vilde jeg foreslaa, at